

вовалъ въ послѣдната война противъ турцитѣ. За Гурка той дохождаше въ възторгъ. „Ако да бѣха го слушали, казваше той, то войната би се свършила почти въ самото начало и нѣмаше нужда да съсрѣдоточва Россия всичкитѣ си сили, за да побѣди само съ помощта на Румжнитѣ. Трѣбваше да се обсади Плѣвенъ, на-мѣсто да се мжчатъ да го завладяватъ; да поддържатъ Гурка отвѣдъ Балкана и да вървятъ храбро къмъ Одринъ. Въ Цариградъ бѣха объркали пусулата; султана бѣ се приготвилъ да бѣга въ Азия. Той би повикалъ назадъ Османъ-паша, и по тоя начинъ, можаше да се завърши кампанията, безъ да се пролива толкова кръвъ, и съ такова омайване, че Англия нѣмаше и да помисли да противодѣйствува за свършенното освобождение на полуострова. Сега дѣлото се извърши само на половина: трѣбва всичко да се захване отново“. Окол. началникъ говореше по нѣмски, но той знаеше малко и по френски. На телеграфа чиновника ми отговори на тоя языкъ. Въ България повечето образовани хора го знаятъ достатъчно. — На таблитѣ подъ кафенетата тука пишатъ *кафе*, вмѣсто *кафана*, както въ Сърбия.

Кждѣ единъ часа по пладнѣ ний тръгнахме на пѣтъ. „Вий ще бждите щастливи, ако ви доведатъ коньетѣ до довчера въ София, ми каза окол. началникъ. Прѣди нѣколко деня дъжда развали пѣтя“.

Около Царибродъ нивитѣ бѣха бѣдни; селянитѣ сѣяха царевица, която съставлява тука главната имъ храна. Нѣколко ниви съ овесъ бѣха заглжхнали съ трѣва. Наскоро ний влѣзохме въ Дервентската клисура и вървехме по течението на рѣката, която завзема цѣлото ѣ дъно. Баиритѣ на долината сж образовани не отъ надвѣсени скали, но отъ много стрѣмни и високи склонове, покрити съ храстие. Тукъ, тамъ се изказваха на синето небе побѣлѣли отъ снѣгъ върхове; но нѣма ни чамове, ни перпендикулярни скали, както въ швейцарския Оберландъ.

Пѣтя направенъ слаба работа; той не билъ защитенъ отъ водата, която го подривала, тъй щото се срѣщаха мѣста, гдѣто насипа бѣше съвсѣмъ занесенъ отъ водата. Ний понѣкога